

Povlsen: Skønt jeg sympatiserer med Tanken i det ærede Medlem Hr. Samuelsen's Ændringsforslag, der jo gaar ud paa at aabne videre Adgang for danske Statsborgere til Fiskeri ved Grønland, vil jeg dog henstille til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage. Den højtærede Minister har jo nu givet Tilsagn om Nedsættelse af en Kommission, der skal tage hele Spørgsmaalet om Fiskeriet ved Grønland under Overvejelse, og det forekommer mig da, at man ikke, ved at vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag, paa dette Tidspunkt skal foregribe det Arbejde, denne Kommission skal gøre. Jeg synes ogsaa, det vilde være mindre hensynsfuldt mod Grønlænderne, om man tog dette Skridt i dette Øjeblik. Jeg henstiller altsaa til det ærede Medlem at tage Ændringsforslaget tilbage.

Samuelsen: Jeg glæder mig over, at de ærede Medlemmer Hr. Kammersgaard, Hr. Vanggaard, Hr. Hendriksen og Hr. Povlsen — som jeg forstod: paa deres Partiers Vegne —, udtalte deres Sympati for det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg forstaar de Betæneligheder, som de ærede Medlemmer Hr. Povlsen og Hr. Hendriksen, for Resten ogsaa det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, har ved allerede paa det nuværende Tidspunkt uden Undersøgelse at acceptere Forslaget. Jeg har selv haft tilsvarende Betæneligheder, jeg har haft Lejlighed til at tale med de færøske Fiskere og de færøske Fiskeskippere, som nok ligesom jeg er Parter i Sagen, men som jeg absolut stoler paa, og de har i alt Fald sagt mig, efter at de har været oppe og fiske ved Grønland nu i flere Aar — nogle af dem i alt Fald —, at det ikke vil genere de grønlandske Fiskere det allermindste, om danske Fiskere fik de Rettigheder, som mit Ændringsforslag tilsigter at give dem. Man paastaar, at Grønlænderne fisker paa andre Omraader, og de har jo ogsaa Fjordene, hvor de kan fiske. Fjordene deroppe er i Virkeligheden temmelig store Have, og man siger aldeles bestemt, at i de sidste Aar har Fjordene staaet stuvende fulde af Fisk.

Jeg vil gerne gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, den højtærede Minister har fremsat. Jeg kan ikke være helt enig med den højtærede Minister i, at mit Ændringsforslag gør Brud paa det Princip, som findes i Lovforslaget. Det Princip, som findes i Lovforslaget, er jo det samme som Princippet i Loven af 1927 og er jo dette, at man har forladt Territorialgrænsen

og har givet danske Fiskere Ret til at komme noget ind paa dansk Søterritorium ved Grønland for at fiske. Og jeg gaar ud fra, eller jeg mener at vide, at Forudsætningen, den Gang man gik til den Lov, var denne, at man vilde prøve sig frem; hvis det viste sig, at man kunde tillade sig at gaa videre, uden at det i nogen Maade kunde krænke Grønlændernes Interesser, vilde man gaa videre; men man vilde søge at vinde nogle Erfaringer først. Derfor fik jo ogsaa den første Lov og de senere Love Midlertidighedens Karakter. Jeg kan nu ikke se, at det vilde gøre nogen Skade, om de grønlandske Fiskerbaade kom ud mellem danske eller færøske Fiskerbaade for at fiske. Forholdet er jo alligevel det, at naar fremmede, færøske eller danske eller engelske eller andre Fiskere, fisker i Farvandet ved Grønland, saa kan man, selv om de ikke overskrider Territorialgrænsen, dog ikke fuldstændig sikre sig imod, at Grønlænderne ikke kommer sammen med de andre Fiskere. Det er ikke de andre Fiskere, der har særlig Lyst til at komme i Forbindelse med Grønlænderne; men Grønlænderne har særlig Lyst til at komme i Forbindelse med de fremmede, der kommer derop; og det kan jeg saa overordentlig godt forstaa. Jeg kan altsaa ikke erkende, at Ændringsforslaget skulde indeholde noget Brud paa Princippet. Men jeg forstaar saa godt, at den højtærede Minister mener, at han ikke uden særlig Undersøgelse, som maaske ikke kan foretages paa kort Tid, kan gaa ind paa Ændringsforslaget. Jeg forstaar ogsaa den højtærede Ministers Udtalelser om, at man ikke uden forudgaaende Forhandling med de grønlandske Landsraad kan gaa stort videre, end man er gaaet tidligere. Nu har jeg jo ganske vist forstaaet Spørgsmaalet paa den Maade, at hele Sagen om danske Fiskeres Fiskeri ved Grønland gentagne Gange har været forelagt for de grønlandske Landsraad, og jeg har ogsaa forstaaet det paa den Maade, at det, man har Pligt til herfra, er at forelægge Spørgsmaalet for de grønlandske Landsraad, medens man ikke paa Forhaand forpligter sig til at følge de Indstillinger, disse maatte gøre. Og jeg vil ogsaa sige, at hvis man skulde føle sig forpligtet dertil, saa vilde de grønlandske Landsraad have faaet en Myndighed saa stor, at i hvert Fald et Raad, som jeg ogsaa hjemme paa mine Øer er Medlem af, nemlig Lagtinget, maatte føle sig tilsidesat. Vi har Ret til at udtale os og Ret til at indstille; men Lovgivningsmagten har selvfølgelig ikke nogen Pligt til at følge disse Indstillinger,